

POETRY*

Nikolay Liliev

(1885–1960)

И СЛЪНЦЕТО С ПРЕДВЕЧНИЯ СИ ПЛАМ

И слънцето с предвечния си плам,
изгубено в нощта на моите степи,
ще освети порутения храм,
но моите очи ще бъдат слепи.

Невидима ръка ще затрепти
по струните на моята мисъл бедна,
пред мене ще застанеш скръбен ти,
но моята душа ще бъде ледна.

И моята молитва ще зове
в часът на безпощадната измама,
като мечта по нови светове,
но моята уста ще бъде няма

Аз ще разплитам своя сън злочест
под шепота на сетно аелуя,
и ти ще спреш пред мене с блага вест,
но, жив мъртвец, аз няма да те чуя.

AND SUN WITH ITS ETERNAL FLAME

And sun with its eternal flame
which is lost in night of my steps
will light up the ruined temple
but my eyes will be blind.

Invisible hand will shiver
on strings of my poor thought
you will stay in front of my grieving,
but my soul will be icy.

And my pray will call
in hours of merciless fraud
as a dream on new worlds
but my mouth will be stunned.

I will unravel my dream unfortunate
under the whisper of last hallelujah
and you will stop in front of me
with motherly sweet news
but being alive dead man
I will not hear you.

*The poems read by A. Antonov at the official dinner on Wednesday, 2nd of July 2025.